

ALERT HENRIK BRANDT

var i forrige Aarhundrede Traffikkerende her Byen (levede endnu 1799, var da Medlem af den Borgerlige Klub). Gift med en Jomfru Hammer, den samme som Colban giver Navnet Hanna Friemann og som flygtede fra sit Hjem i Finmarken ind i et Vildnis med en Fin, hvem hun havde forelsket sig i, forladende Mand og 13 Børn. En af Sønnerne fandt hende igjen i en Hytte. Elskeren havde forladt hende, men hun vilde i sin Fortvivelse ikke følge med tilbage til den sørgende Familie. Alert Brandt havde 6 Sønner og 7 Døttre:

1. Johan Mathias, født 1776.
2. Peter Cornelius « 1779.
3. Ole Midelfart « 1784.
4. Johan Christoffer « 1785.
5. Alert Henrik « 1791.
6. Peter Andreas « 1792.

Colbans velkendte Fortælling i Bladet Hermoder skal i det væsentligste være sandfærdig, er rørende interessant om end for en Del romaniseret.

Alert Henrik, førstnævntes Søn, der forhen var Handelsmand i eller ved Molde, senere i Bergen, ankom hertil omkring Aaret 1860 og drev Handel med Korte- og Galanterivarer, sidst i Ritm. Collins Gaard lige overfor det nuværende Posthus og Børs, Forretningen egentlig bestyret af hans tvende Døttre. Han døde 1870, 80 Aar gammel.

Dennes Søn af samme Navn — nedsatte sig her som Købmand 1845 i Md. Holmbergs Gaard, indkjøbte derpaa den saakaldte «Gammelaltona-Gaard (hvor Trondhjems Sparebank nu ligger, 1919), hvor han fortsatte sin Handel med Kortevarer men opgav sit Bo omkring 1850 og forflyttede til Bergen, hvor det heller ikke vilde gaa. Skjönt gift med H. N. Thomsens ældste Datter, Margaretha, reiste han alene over til Amerika, for samstedts at prøve sin Lykke. Men kom snart tilbage og døde 1859. Født 1815.

PETER ANDREAS BRANDT,

Broder til Alert Henrik, er født 1792, var Traffikkerende her indtil 1832 og havde det travelt med, kan jeg erindre, omkring 1828 at

faa Interessentskab istand for ved Indkjøb af et Skib at sende en Expedition til Amerika, i hvilken Anledning erindrer jeg ikke, men Interessentskabet kom ikke istand. Før sin Afreise til Sydamerika, siges han at have grundlagt Skillingsmagasinet, Aar 1834, af hvilket Blad hans Kone i en del Aar efter havde en liden Indtægt, der dog ophørte med 1844. Formentlig var det sidstnævnte Aar, at Brandt udvandrede til Amerika, til Provinsen Minas i Brasilien, hvor han tilbragte en Tid af henved 30 Aar og døde samstedts 1872. Her beskæftigede han sig, i Forening med en Professor Lund fra Kjøbenhavn, hovedsagelig med naturhistoriske Studier og Granskninger, — — saaledes, for endel, — — været Professorens Medhjælper — — ogsaa som Tegner — — ved Udgivelsen af det videnskabelige bekendte Værk: Blik paa Brasiliens Dyreverden», hvoraf første Del udkom i Kjøbenhavn 1836.

JOHAN PETER BYE,

født 25. Marts 1808. Optræder som Kobberslager i Aaret 1831, boede i Gaard i Strandgaden, ved siden af Frue Sogns Friskole, (Olaf Trygvessøns Gade No. 17, 1919). Senere blev denne Mand meget anbetret som forholdsvis, efter sin Stand oplyst og begavet Mand, fast ubetinget i alle Stænder, saare megen Tillid. Han ansattes da i en Mængde Tillidsposter, og udsendtes endelig som Stortingsmand for Trondhjems By for Aarene 1848, 1851, 1859, 1860, 1862 og 1863 medens han senere benyttede sin Ret og undslog sig skjönt valgt under stor Pluralitet. Han anlagde derpaa et Ølbryggeri og hørte da op med Kobberværkstedet, forflyttede paa Bakkene (Fjordgaden) og udnævntes 1845 til Veier og Maaler efter Schmidt. Siden 1842, da han væsentlig medvirkede ved Oprettelsen af Trondhjems Haandværker-Forening, der senere har haft en temmelig afgjørende Indflydelse paa Valgene her i Byen, har Bye været Medlem af Formandskabet. Var Branddirektør i Aarene 1840 og klandres meget i Adresseavisens Aargang 1848 som den der ikke kunde ride og vise sig til Hest under Ildebranden uagtet der var bevilget ham 50 Sp. til Hestehold foruden Gage 200 Sp.

Ved i 1863 at vandre paa Gaden, anfaldtes han af et Slagtilfælde og døde 25. September samme Aar. Hans yngste Datter,

Severine Petrine, der senere optraadte som begavet Sangerinde, blev senere gift med den bekjendte Pianist Thomas Tellefsen, boende i Paris, død 1875. Enken blev senere gift med Cabinets-Cammerherre Oberstl. Nicolai Krog von Munthe af Morgenstierne, død 30. Septbr. 1878.

LIEUTENANT ANTON BANG,

Søn af den paa Valderhoug som Overtoldbetjent ansatte Marcus Fr. Bang (død 1839), er født 22. Novbr. 1808 i Kjøbenhavn hvor Faderen da var jur. Student. Han kom med Forældre til Norge 1810 og levede paa sin Farfaders, Generalmajor Bangs Gaard, Ferstad, til han i 1826 blev Landkadet, 1831 Sec. Lieutenant i T.hjemske Brigade, 1835 Pr. Lieutenant, men maatte paa Grund af Lamhed i Fødderne tage Afsked 1844, boede derpaa til 1845 paa Hedemarken, flyttede da til Trondhjem, hvor han levede som Journalist til Sommeren 1852, da han flyttede til sin Eiendom Tøndergaard ved Molde. I 1839 boer han paa Skaarvold i Støren. Fra Molde forflyttede han igjen til Christiania hvor han fortsatte Forfatterbanen og fik af Stortinget et Tillæg af 100 Sp. i sin Pension, ialt 300 Sp.

Denne Mand udfoldede en utrolig Virksomhed som Journalist og Skribent og udgav mange fortjenstfulde Aktstykker blandt hvilke vi skulde nævne: «Menigmands Ven», Fortællinger for Folket», «Læsning for Menigmand», m. m. m., men som Redaktør af «Nordlyset» i 1847 og den derpaa følgende Udgave (1848—1852) af «Den Frimodige», nedsatte denne Mand sig dybt i Ret-skaffenes Øine, som indeholdende Masser af skandaløse Opsatser end og i den Grad, at de paa noget nær kunde sættes i Sammenligning med Friskytten Bladet «Trønderen», der efter en Opsats i 1834 No. 94 maa være trykt af Borg og redigeret af Bang, angribes haardt i samme Aargang No. 8, hvor Bladet, med fuld Føie, fremstilles som det skammeligste Skandaleblad, der nogensinde har været udgivet i Trondhjem.

Bang døde i Christiania 1870, 62 Aar gammel.

BERNT ANKER BLOM,

født 1794, Broder af den bekjendte Skipperborger og Componist Christian Blom i Drammen, der som bekjendt vandt Præmien for Melodien til Bjerregaards Nationalsang «Sønner af Norge».

B. A. Blom er Landkadet fra 1816, udnævntes 1819 til Sec. Lieutenant i Trondhjemske Brigade og blev i 1821, formentlig i Anledning af Opmaalingen, sendt til Bodø, hvor han blev Vidne til den bekjendte skandaløse Bodøsag hvor Englænderne indlagde sig nye Laurbær i Magtens Tjeneste. Avancerede, efter at have deltaget i Leiren paa Størdalshalsen i 1825 som Stabs-Capitain, men stod egentlig som Pr. Lieutenant i Trondhjemske Brigade i over 20 Aar. Forestod forskellige offentlige Hverv, var i flere Aar Lærer ved Realskolen, byggede Villa Fyr, tog det første Kart over Trondhjems By, avancerede endelig til gev. Kompagnichef og nedkaldtes 1849 til Stockholm hvor han i flere Aar havde sin Station som Bestyrer af Commandoexpeditionen sammesteds. Gift 1836 med en Frøken Aas, der døde under Opholdet i Stockholm.

Blom avancerede endelig til Oberst-Lieutenant og Chef for Thelemarkiske Musketerkorps, boende i Christiansand, hvor han døde Aar 1858, 31. December.

Havde en Datter Jeanette Catrine, den bekjendte Sangerinde, gift med Kammersanger Carl Julius Wahl. Hun døde 1857. Hans Søn var Carl Blom, født 1833, forhenværende Udskiftningsformand, nu Undertoldbetjent i Arendal, gift 1876 med Olga Nissen, en Datter af Rektor Hartvig Nissen i Christiania.

JULIUS BEGTRUP,

er dansk af Fødsel og fød i Kjøbenhavn 1795, theol. Kand sammesteds fra 1819, blev i 1821 ansat som Lærer paa herværende Realskole, tog 1840 theol. Examen i Christiania og blev 1846 Sognepræst til Røraas. Døde 1854. 1827 Medlem af V. S. Ud-givet en Del Skrifter.

LIEUTENANT GUSTAV FREDERIK BRATT,

født paa Eidsvold af svenske Forældre i 1807, 1827 Sec. Lieutenant i Trondhjemske Brigade og døde i Hevne som Pr. Lieutenant i 1837, gift med Laura Benedikta Johanna Bonsach. Har

en Søn, Edvard Fritjof, født 9. Juni 1833, der nu er Handelsmand i Trondhjem beboende O. A. Moes forrige Gaard i Strandgaden, (Olaf Trygvessøns Gade No. 2 a, 1919), hvilken han i 1872 tilkjøbte sig for 16500 Sp. Gift med en Frøken Lund, Datter af Foged Lund, Ørlandet, Sophie. De reiste i Juni 1884 en Tour til Sverige hvor Bratt ved et Slagtilfælde døde, 51 Aar gammel.

THEODOR CHRISTIAN ANTON BROCK

erindres endnu af mange i Trondhjem fra hans Ophold her fra 1838 til 1844. Brock er født 1796, blev Officer 1811, deltog i Feldttoget 1814 og blev haardt saaret i Affairen ved Matrand. Blev Stabs-Capitain i Ing. Brigade 1819 og Capitain 1833. Deltog i forskellige Opmaalinger. Fra Trondhjem indkaldtes han 1844 som Lærer ved Krigsskolen som og ved Høiskolen, 1849 Chef for det militaire Expeditionskontor i Armeedepartementet, som han fratraadte 1852. 1848 rykkede han som Stabschef ud med de norske Tropper som i Anledning af den danske Krig førtes til Skaane. I 1853 blev han Oberst og første Officer i Generalstaben hvorfra han afgik og indtraadte paany i Ingeniør-Brigaden. Døde i Christiania 7. April 1863. 1835 optaget som Medlem af Vid. Selsk. i Trondhjem.

STIFTSAMTSKRIVER OLE BYE,

født 1781, Kammerassessor, R. V. O., var først Foged i Fosen og boede paa Ørlandet, senere i samme Egenskab i Inderøen, 1837 By- og Raadstuskriver, og endelig, efter Grabow i 1847 Stiftsamtsskriver i Trondhjem. Denne hæderlige Olding skulde i sit Livs Aften overføres de skrækkeligste Sjælslidelser og Krænkelser der maatte vorde den stakkels retskafne Mand saa meget smerteligere, som han ikke alene mistede mere end hele sin Formue, men Ondskabens og Bagvaskelsens Magt bragte det endog til at angribe hans Ære, et Angreb der dog med Foragt tilbagevistes af alle retskafne og tænkende Mennesker.

I Mai Maaned 1850 foregik hos Stiftsamtsskriveren et mærkeligt Tyveri, hvorefter ca. 12000 Sp. en Nat vare sporløst forsvunden, ud af en laaset Pengekiste, hvortil Stiftsamtsskriveren selv

havde Nøglen. Og Kisten var samme Morgen tillaaaset. Forbauselsen var stor, Rygterne mangfoldige. Byes Kone, Anna Catherine, født Nannestad, døde 1854, som alle vilde vide af Græmmelse over hiine skandaløse Rygter som slette Mennesker lod udsprede, og vist er det at deres Børn ikke kunde gaa uantastede for Pøbelen midt paa Gaden. Politimesteren udlover en Belønning af 500 Sp. til den der kan bidrage til Gjerningsmandens Opdagelse. En Indsender i No. 61 i Adresseavisen søger at bortlede de skammelige Bagvaskelser som paa denne Tid raader inden Byen og gjør opmærksom paa Indbruddet hos afd. Stiftsamtsskriver Moe hvor falske Nøgler var brugte, ligeledes Bankadm. i Christiania, da Ole Høiland brød ind i derværende Bankafdeling, og ligeledes bebreidede man Capt. Roosen for Skjødsløshed, da en Demitteret Slave paa høilys Dag med eftergjort Nøgle brød ind i Capteinens Værelse og borttog Detachmentets Kasse». Men alt dette Skrivers kunde neppe andet end at saare den ulykkelige Mand.

Bye blev samme Aar, 1850, suspenderet, Boet realiseret og Kautionisterne maatte rykke ud med større Summer. Han søgte forgjæves Stortinget om Eftergivelse af det ham ved Tyvehaand tilføjede Ansvar, men Stortinget troede ikke, for Exemples Skyld, at kunne indgaa herpaa og Andragendet blev afslaaet. Der vistes nemlig intet Spor til Indbrudstyveriet, thi Dører, Lister syntes urørte.

Den stakkels Stiftsamtsskriver vandrede her som en Skygge, beskyttet dog af alle retskafne Mennesker der fandt og maatte finde Mandens Uskyldighed, hævet over enhver Tvivl. Den ulykkelige Olding!

I Aaret 1861 foregik i Norges Bank hiint mærkelige Attentat, der vakte saa megen Opsigt, idet Fr. Solem paa Stavne ved falske Nøgler som han selv med stor Færdighed smiede, banede sig Vei ind i Bankkassererens Lokaler, men han grebes af denne paa fersk Gjerning. Denne Forbryder, hidtil anseet endog som en dannet Mand, var stadig Gjest hos Bye, og det bragtes endelig til fuldstændig Vished, at Forøveren af Tyveriet hos denne var ingen anden end Solem, skjønt denne der aflivede sig selv, intet derom udtaler, men Indiciene mod Solem ere klare nok, thi netop de samme Dage som Indbruddet hos Bye var begaaet, deponerer

Solem flere tusinde Sp. hos et Par Handelshuse her i Byen under Foregivende af at have vundet en stor Kapital i et Lotteri, hvilket oplystes at være Løgn og Opspind. Men Beviserne vare klare nok, og Stortinget i 1862 bevilgede enstemmigt den ulykkelige Stifts- amtskriver fuld Erstatning, der dels tilfaldt Kautionisterne, dels hans efterladte Børn. Thi Stiftsamtsskriveren selv skulde ikke opleve dette Solglimt i hans ulykkelige Sjæleliv, men døde faa Dage før Beslutningen faldt i Stortinget.

RASMUS BALSLØW, Svaneapotheket,

fød 9. Juni 1795, dansk Farmaceut, er os endnu i friskt Minde med sit venlige, jovialske Væsen, ansat her 1821 som Provisor hos Apotheker Møllerop. Omkring 1840 reiste han ned til Christiania for at underkaste sig norsk pharm. Examen, og 1842 overtog han Møllerops Apothek ganske for egen Regning mod en Kjøbesum af 34000 Sp. Levede ugift og havde sin Sommervilla oppe ved Jonsvandet, Jonsborg kaldet, Samlingsstedet for hans Venner om Sommeren. Denne Villa omgivet blot af en lille Have, solgtes senere til Bankholder Throne for 1255 Sp.

Balsløw døde 3. November 1863. Hans Apothek solgtes 1864 ved Auktion for 32625 Sp. til Farmaceut J. Brun.

JENS HENRIK BRODTKORB

var ansat her som Pr. Lieutenant i den Trondhjemske Brigade i det forrige Aarhundrede og udnævnedes 1776 til Krigskommissair (Titulær Overkrigsk. 1777). Døde i Altona i Marts 1781.

PETER CHRISTIAN BUCK,

fød 1793, Søn af Chr. Buck paa Molde, etablerede sig her i Trondhjem omkring 1830 og paa samme Tid gift med Fr. Bings Datter, Nicoline Fredrikke, boede paa Bakkene (Fjordgaden) og eiede Reitgjerdet paa Strinden. Arvede med dette Giftermaal en betydelig Kapital, men Handelen vilde ikke gaa og efter en Række Aar maatt han gjøre Opbud (1845), døde 1860. Faderen, Christopher Buck, Handelsmand paa Molde, døde 1850, 88

Aar gammel, havde 18 Børn og sees ogsaa at have boet som Kjøbmand i Trondhjem (1799). Sad i engelsk Fangenskab 1808 sammen med gamle Claus Schmidt og Ackermann.

HONORATUS BONNEVIE

vil endnu erindres som Borgermester i Trondhjem fra 1840 til 1848, da han døde under Opholdet paa Stortinget i Christiania. Var ogsaa Stortingsmand 1845. Han er født 1797, blev Student ved Københavns Universitet og tog Embedsexamen 1820. Ansat i forskellige Stillinger i Kirke- og Embeds- og senere i 1831 til Exped. Sekretær sammesteds.

C. D. BECK

var Sekretær i Stiftsoverretten i 1799, men om denne vides lidet eller intet, som og en

KJØBMAND KORNELIUS DONS BECK,

fød 1762, død i Th. Angells Hus 22/5 1843, 81 Aar gammel, gift 12/5 1798 i 45 Aar med Elisabeth Krog.

JOHAN EILERT HARBOE BECK,

fød 1805, blev Officer 1821, traadte ind i Artilleriet, avancerede 1848 til Stabscaptain ved 8. Bateria og boede en Tid lang i Børsen. Udnævntes senere til Bateriachef og forflyttede 1854 til Christiania som Chef for 1. Bateria, 1857 Oberstlieutenant og Chef for 4. Artilleri Bataillon. Havde sit Jubilæum 3die Januar 1871. Tog sin Afsked 1875, Pension 850 Sp. Døde 15. Marts 1877.

INDENLANDSHANDLER ANDREAS HARBO BERG

reiste som Traffikerende hvert Aar paa Nordland og Finmarken, gift med Olava Berntine. Omkring Aaret 1830 var Mand og Kone paa Besøg i Ørkedalen. Ved et Overfartstid i Elven kandrede Baaden og alle Passagerer faldt i Vandet, men bleve saagodt som øieblikkelig trukket i Land, men Berg selv døde umiddelbart efter

Stødet eller af den pludselige Bevægelse og Anstrængelse. Konen levede i mange Aar efter i trange Kaar. Havde en eneste Søn, Johan Hartz, født 1827.

JOHANNES BUZZI,

født i Italien 27de Februar 1777, død i Trondhjem 14de Juni 1846. Handlede i Dronningens Gade No. 66, hvilken Gaard han eiede. Gaarden brændte i 1842 og gjenopbyggedes af Buzzi. Ankom til Trondhjem i 1799. Han synes tidlig at have besøgt Markederne, da han ifølge Trondhjems Adresseavis for 13. Mai 1814 averterer «sine 4 paa Ledingsberg staaende Markedsboder tilsalgs. Ifølge Politimester M. Lies Fortegnelse over Byens Borgere i 1818 «samlede og ordnede til den Klasse, enhver tilhører», nævnes Buzzi som tilhørende Klassen Kjøbmænd.

Gift første gang 7/10 1801 med Lorine Antonie Angell, fød Røe. Han levede stille og følte uden Tvivl Længsel efter at gjense sit skønne Fædreland og vovede sig ogsaa, i en fremskreden Alder i Aaret 1843 ud paa Reisen derhen og avancerede, saavidt erindres til Kjøbenhavn, da han tabte Modet og vendte over Hals og Hoved tilbage til sit gamle Hjem i Trondhjem, hvor han døde 16. Juni 1846. Anden Gang gift 1825. Havde 10 Børn med hver af dem, hvoraf 3 gjenlevende med første og 5 ved sidste Ægteskab. 22 Børnebørn. Hans anden Kone døde 1851. 65 Aar.

Buzzi var Katolik, men gik over til Protestantismen, og blev i 1818 optaget i den norske Statskirke. Herom indeholder Domkirkens Ministerialbog følgende:

Torsdag den 10. Martii 1818 Klokken 3 Eftermiddag vare vi sc:

Stiftsprovst Angell, Præsterne Støren, Krag og Arentz samlede i Stiftsprovstens Huus i Anledning af følgende Brev fra Herr Kiøbmand Buzzi til Biskoppen:

«Underdanig Pro Memoria: at jeg er født den 27. Februar «i Landsbyen Viggiu i Mailand og der døbt, opdraget og confirmeret i den Romerske catholske Religion; imod min Vilje og «mod mine Foreldres Samtykke maatte jeg forlade mit Fødested, «da de franske gjorde Indfald i Landet, og toge alt Ungtmandsskab i militair Tieneste for at bruge mod Mantua. Af den Aar-

«sag kom jeg til Trondhjem 1799, hvor jeg tog Borgerskab som «Kjøbmand og Aaret efter indgik i Ægteskab med Enke Lorina «Thonetta, fød Røe, her i Byen, i hvilket Ægteskab jeg nu nyder «all huuslig Lyksalighed, og da mine Børn dels ere confirmerede, «og de øvrige efterhaanden blive det, saa savner jeg et vigtigt «gode for min Siel, nemlig at delagtiggjøres i den hellige Nad«vere, hvilket mange gange har krænket mig, naar min Kone og «mine Børn har communiceret. Altsaa er det jeg herved ærbødigt ansøger Deres Høiærværdighed om, at jeg maatte blive «antaget og indlemmet i den lutherske evangeliske Christelige «Kirkes Samfund paa den Maade som her tilforn har skeet med «Dem, som have gaaet over fra den romerske catolske til den «lutherske christelige Religion.

Jeg henlever i den gladeste Forventning at erholde en gunstig Resolution.

Trondhjem den 13. Decbr. 1817.

Ærbødigst
Johannes Buzzi.

S. T. Deres Høiærværdighed Hrr. Doctor og Biskop Bugge — Comendeur af Nordstjerne Ordenen.

(Det originale Brev blev sendt til Stiftsprovstiet fra Biskoppen i Brev af 27. Decbr. 1817).

Efter en kort Indlednings Tale af Stiftsprovsten indleverede Hrr. Buzzi sin Christelige Troesbekiendelse af følgende Indhold:

1.

Jeg, Johannes Buzzi, Borger og Handelsmand i Staden Trondhjem troer paa den 3eenige Gud, Fader, Søn og hellig Aand, som ikke maa eller kan tilbedes i noget Billede, men i Aand og Sandhed, og at det er forgiæves at anraabe nogen afdød Helgen om Forbøn, men at jeg har min Forbereder i Himmelen, som er Jesus Christus.

2.

Jeg troer, at Bibelen, som indeholder Guds aabenbarede Ord er den eneste Regel for vor Tro og Haab, og det ikke alene er mig som Lægmand tilladt, men og befalet, flittig at omgaaes dermed til min nærmere Opbyggelse.

3.

Jeg tror, — at Gud for Jesu Christi Fyldesgiørelses Skyld, vil og kan forlade mig mine Synder, naar jeg i Omvendelse og Troens Orden søger samme, og at jeg er pligtig til Bevis paa min christelige Tro at gjøre alt det gode jeg formaar, uden derfor at have nogen Belønning i vente enten i Tid eller Evighed.

4.

Jeg tror Frelseren paa hans Ord, skjønt det overstiger min Fornuft (hvor meget er det ikke og i Naturen, som vi ikke kan begribe) naar han ved Nadverens Uddelelse sagde: «Det er mit Legem — det er mit Blod — hvilke Ord jeg forstaar saaledes at, i det jeg meddeles Viinen, delagtiggjøres jeg i Christi Blod.

5.

Endelig troer jeg, at min Siel strax efter Døden kommer til sit Sted, og at mit Legeme igien paa Dommens Dag skal opvækkes af Graven og forenes med Sielen. At jeg i denne Tro vil leve og døe, er mit faste og stadige Forsæt, og beder jeg af ganske Hierte, at Gud ved sin Aand og Naade vil være mig behjelpelig, at jeg maa blive dette mit Forsæt troe til mit Livs Ende.

Johannes Buzzi.

Efter saadan aflagt Bekiendelse og erholdt Vidnesbyrd kan Ministerium ikke nægte Herr Johannes Buzzi hans christelige og gudelige Begiering; thi antog vi undertegnede paa samtlige Kirkens og Menighedens Vegne oftbemeldte Hrr. Johannes Buzzi, som en med os deelagtig i Naadens og Salighedens Samfund, samt tilstede ham Frihed at bruge og benytte den hellige Nadvere og med forenede Ønsker tilbede ham Guds kraftige Hielp og Bistand at blive hans aflagde Bekiendelse troe til hans Livs Ende.

J. Angell. B. Støren. P. W. Krag. H. S. Arentz.

JOHAN GEORG BODOM,

blev Capitain i Artilleriet omkring 1820 og samme Tid gift med Susanna Magdalena Gram, avancerede senere til Oberstlieutenant og boede i Fredrikstad til han i 1852 udnævntes til Told-

inspektør i Porsgrund hvor han døde 16/6 1853. Enken døde i Sparboen 1880.

JACOB JOHANNES CARSTENS

fød 28. Mai 1791 i Flensborg, var først i Handelslære hos Daniel Hveding og etablerede i Aaret 1816 egne Forretninger i Compagni med Bernt Moe og H. Gørrisen, Lokalet dengang i B. Moes Gaard i Strandgaden No. 2, men allerede i 1819 ophørte Compagniskabet, hvorefter Carstens etablerede egne Forretninger i den saakaldte Altona Gaard, (hvor Frimurerlogen nu ligger, 1919) ved siden af Bankbygningen. Drev udstrakte Forretninger med Jemtland og erhvervede sig derved en betydelig Formue. Gift 1820 med Abel M. C. Oeding. Var søn af Momme Christian Carstens, Kjøbmand og Senator i Flensborg, død 1805. Vor Carstens døde 30. Decbr. 1853. Konen døde 27/3 1854. Havde 11 Børn. De døde begge af Tyfus.

Af hans Sønner nævnes her:

MOMME CHRISTIAN CARSTENS,

fød 20/12 1823, Student fra Trondhjems Skole 1841, Kand. Mag. 1847 (phil. 1849) Overlærer ved Trondhjems Latinskole, gift 1852 med Henriette Schüren. Udgav 1868 en Stamtavle af Familien Weissner — Oeding — Carstens. Tog Afsked 1874.

En yngre Søn med Faderens Navn fortsatte Handelen efter Faderen, men døde pludselig 1861, 26½ Aar gammel.

Overlærer Carstens siger:

«Af min Fader har jeg hørt at Navnet «Altona» egentlig tilhører Hultins Gaard, (hvor Trondhjems Sparebank nu ligger, 1919), ligeoverfor Carstens, men da dennes Eier, Kjøbmand Nicolai Schmidt købte og tilflyttede Gaarden tvers over Gaden, flyttede Navnet med ham. Siden skjeldnedes imellem Navnet Gammel Altona og Ny Altona. Min Fader købte Gaarden efter Schmidt. Hvoraf Navnet har sin Oprindelse vides ikke.

CAJUS OLAUS HENRIK CARSTENS,

Broder av forannævnte født 1789, død 1837, drev en ubetydelig Handel, gift 1815 med Jensine Friborg (født i Kjøbenhavn 1793). Hun døde paa Næss 1867, Ingen Børn.

HARTVIG CASPAR CHRISTIE,

var yngste Søn blandt talrige Søskende af forhenværende Byfoged, senere Kjøbmand i Christiansund J. C. Christie og altsaa Broder til vor Friheds fremragende Forkjemper V. F. K. Christie. H. C. Christie var født 18/7 1788 og blev Søofficer 1807, i 1812 deltog han i den bekjendte Lyngørraffairen, hvor Fregatten Najaden blev ødelagt af Englænderne.

I 1826 var han Medlem af en Commission til Finmarkens Opkomst og blev derefter 1832, Chef for Marine-Etablissementet i Trondhjem, hvorfra han i 1844 forflyttedes til Fredriksværn som Værftschef. I 1865 tog han sin Afsked under tiltagende legemlig Affældighed, forflyttede til Laurvig, hvor han boede til sin Død, der indtraf i Mai 1869, i de sidste Aar blind. Gift med en Jfr. Sylow. Hun døde 14/9 1859.

KJØBMAND PETER CHRISTIAN CLAUSEN,

født 1779, indvandrede hertil fra Tyskland og etablerede sig som Handelsmand i Begyndelsen af dette Aarhundrede. Kom i Besiddelse af Gaarden Frøseth, hvor han anlagde det daværende Møllebrug, men solgte samme igjen til H. T. Knudtson. Efterhaanden gik det ud med ham og han levede senere som Prøvehandler. Gift 1806 med Maren Hoff Berg. Han døde 1845, 66 Aar.

Der nævnes i 1772 en Stadskapitain Hans Jacob Clausen formentlig Traffikerende, død 1789.

MATHIA CROSTA

er Italiener af Fødselen, ankom hertil i 1814 og nedsatte sig i Trondhjem som Conditor, fast den eneste der endnu i mange Aar derefter fandtes i Trondhjems By. Gift 1815 med Marta Schjødt. Død omkring 1840.

CAPTEIN CARL FREDRIK CZERNIKOW,

født 1787, sees i 1808 at have deltaget i Udmarchen til Kongsvinger, og sammesteds, som Lieutenant i Trondhjemske Grenader Bataillon at have tjent under Bataillon-Chef P. Sommerschild i den Staffeldske Brigade. Han vil erindres som entlediget omvankende Officer der, som det paastaaes, fik sin Afsked af General Krogh. Døde 1846, hvor han dog nævnes som Captein «paa Vartpenge», hvoraf skulde følge at han maa være afgaaet under Armee Reduktion i 1818, da ogsaa Krogh var aftraadt. Imidlertid findes ikke Czernikows Navn iblandt Udmarcherende Tropper i 1814.

KJØBMAND ERICH DAHL,

Bondesøn fra Thydalen, født 12. August 1774. Etablerede sig her i Begyndelsen af dette Aarhundrede, gift 1808 beboende en stor Gaard i Gravalmenningen. Prinsens Gade No. 44 (1919). Han døde 1821. Enken fortsætter Handelen i en lang Aarrække med Held, idet Huset vandt megen Tillid. Eiendommen nedbrændte aldeles i 1842, men opførtes igjen i større Stil mod forhen, forsynet med 2 store Søboder. I Kriseaaret 1857 led Huset betydelige Tab, men holdt sig oppe. Enken døde i en høi Alder, i Mai 1861. Begge ligger begravet paa Frue Kirkes gamle Kirkegaard. Dette Ægtepar havde 3 Børn, 1 Søn og 2 Døttre:

1. Erich, født 1814, ugift, solgte Gaarden og kjøbte det forrige Sukkerraffinaderi-Bygning, hvor han har anlagt et Ølbryggeri i større Stil. Dansk Konsul. Medlem af Harmonien 1835. Erich Dahl døde pludselig 22/10 1882.

2. Marta døde 1869, var gift med Ritmester General Jens Christian Roll Grundt, i Eidsberg, født 1804, Officer 1823, Major 1862 Søndenfjeldsk, 2 Børn.

3. Anna, gift med Oberstlieutnant Birch, født 1811 boer endnu (1875) i Trondhjem i samme Gaard, i Graven. Tilkjøbte sig 1876 afd. Stiftsprovst Petersens Gaard for 10000 Sp. og indflyttede der 1876. Konen døde 2. Februar 1877. Oberstlieutnant Birch døde 11/10 1901.

ISACH LARSEN DAHL,

en os velbekjendt Nordlandshandler, født 1788, boede paa Baklandet, døde 1869, altsaa 81 Aar gammel.

OLE H. DAHL,

fød 1779, erindres som Indenlandshandler og boede til 1841 i Strandgaden, nuværende Roshows Gaard, Olaf Trygvessøns Gade No. 1 (1919). Efter Ildebranden 1841 solgte han Tomten og boede i længere Tid i Dronningens Gade i nuværende Pienes Gaard, Dronningens Gade No. 12. (1919), da han omkring 1850 gjorde Opbud. Døde 1864, 85 Aar gammel.

TEGNEMESTER MATHIAS TERSLØW DALAGER,

fød, 1769. Vil endnu erindres som en original, der gik fra Hus til Hus for at samle Abonnement til Bortlodning af sine Malerier, hvoraf endnu findes en utrolig Mængde i Byen, alle af Middelmaadig Natur, men som Gjengangere ikke ganske uden Interesse. Omkring Aaret 1840 malede han samtlige vagthavende Second-lieutnanter der formentlig endnu have sin Plads i Hovedvagten. Var i 8 Aar, i Begyndelsen af dette Aarhundrede, Tegnelærer paa Realskolen. Døde 1843.

BERGASSESSOR VILHELM D' UNKER

benævnes «Churfyrstelig Hessisk Bergassessor», nedsatte sig i Trondhjem omkring Aaret 1836 og Experimenterede med Bergværksdrift, saaledes anlagde han Agerøens Grubedrift i Nordmør, som han kom godt ifra ved tilsidst at sælge alle sine Aktier. Døde i Trondhjem 1844. Er Fader til den bekjendte Høiesteretsadvokat Carl D' Unker. Hans Kone, Conradine Birgitte Hansteen (Professor Hansteens Søster) opholdt sig her mange Aar efter Mandens Død, men forflyttede senere til Christiania, Bekjendt som Forfatterinde.

En Broder af denne D' Unker opholdt sig her omtrent samtidig som Oberst i Trondhjemske Brigade. Er i 1832 Medlem af Klubselskabet Harmonien.

SORENSKRIVER MAD S MØLLER DESSEN,

fød i Danmark 17..., var Regimentsquartermester og Auditør og fra 1813 Sorenskriver i Guldalen, hvor han boede paa Gaarden Lund i Horrig. Døde 1831. Havde 2 Sønner.

KJØBMAND BERTRAM ENGELSEN,

fød 4/9 1790, gift med Anna Catarina Gadebusch (7/1 1815), drev Forretninger i en lang Aarrække i nuværende Halvor Jensens Gaard i Dronningens Gade No. 14, med afvekslende Held, hvoriblandt Andel i J. B. Lysholms Brænderi, hvorfra han omkring 1825 udløstes mod en betydelig Sum Løsepenger. Var allerede i denne Tid Eier af Sluppen, et betydelig Brug, der neppe med Fordeel kunde forenes med hans Handelsvirksomhed. Allerede engang forud kom han til Akkord med sine Kreditorer og omkring 1860 da hans Bo toges under Skiftebehandling, kom han atter til Akkord med 30 pct. efter forud i 1859 at have hævet Handelen og forflyttede til Sluppen der imidlertid er blit solgt til Nils Holtermann for 14000 Sp. medens han holdt denne Eiendoms Værdi i det dobbelte heraf. Endelig fik han Plads paa Klosteret, idet Konen var i nært Slægtskab med Ths. Angell. Her levede de endnu (1877) med en Del voxne Døtre. Paa Sluppen holdtes hans Guldbryllup den 7. Decbr. 1865, og i Klosteret hans Diamantbryllup den 7. Decbr. 1875. Havde og flere Sønner, hvoraf den ældste Hans Jensinus fød 14/8 1816 blev Kand. jur. 1840 og senere i en lang Aarrække Sagfører boende paa Levanger og Stenkjær, hvor han fremdeles bor, fra 1870 som Sorenskriver, døde 16/6 1880. Sorenskriver Engelsen gift med Elisabeth Gunnerus. Er en duelig og hæderlig Mand. B. Engelsen døde i Klosteret Januar 1879, 88 Aar 4 Maaneder gammel.

KJØBMAND TØRRES EID

var fra Begyndelsen af dette Aarhundrede Traffikerende hersteds, blev Skibsreder og drev tildels Trælasthandel. At han paa sin Tid var en af vore større Handlende, synes bl. a. at fremgaa deraf at han i 1813 sender 50 Vøg Klipfisk til de Trængende i Selbo der uddeles til 508 Personer. Sognepræst Hersleb og Lensmand Nordbye giver sørgelige Skildringer af Hungersnøden i Selbo og takker rørt for ovennævnte Gave.

I 1818 blev han indviklet i en Strid angaaende nogle Assuranceaffairer, hvorfor han haardt angripes i denne Aargang af Adresseavisen og som han ikke synes, i de forskjellige Besvarelser at have kunnet rede sig rigtig fra. Vist er det, at han snart

derpaa forflyttede herfra, formentlig til England, medens Konen forblev her i mange Aar derefter og fortsatte en lille Handel i en Hjørnegård efter en Madam Ems og som efter Ildebranden i 1841 tillagdes Lysholms Brænderies Bygning. En Indsender i 1818 beklager sig dybt over Misbrug af Skrivefriheder og fremstiller som Exempel derpaa hiine skammelige Anfald paa Tørres Eid, der paastaaes at være ganske uskyldig i den ham imputerede Assurancesvig. Benævnes endnu i 1818 som «Grosserer» og som blandt de der udmerkede sig ved en smuk Illumination under Kroningshøitidelighederne i 1818.

Gift 1812 med Maren Christiane Flueg. Tørres døde 1847 i Septbr. Maaned.

HANDELSHUSET M. LEIGH & CO. paa RØRAAS

er et for Trondhjem velbekjendt Navn, idet en Søn af en Præst Leigh paa Tønseth ved Navn Morten allerede i det forrige Aarhundrede etablerede sig som Handelsmand paa Røraas, gift i Aaret 1800 med en Jomfru Berta Marta Benberg, Datter af en Toldbetjent Benberg i Trondhjem, født 1776. Leigh selv døde 1816, og fra denne Tid fortsattes Handelen med fornyet Virksomhed, idet Huset, allerede i Aaret 1814, engagerede en svensk Mand ved Navn Magnus Engzelius, født i Sverige 1791, og som visste at knytte fordelagtige Forbindelser paa Sverige, væsentlig i Tuskhandel mod Jernprodukter, hvorved en livlig og uden Tvivl fordelagtig Forretning kom istand der har vedligeholdt sig lige til i vore Dage, dog i de senere Aar med betydelige Indskrænkninger og derhos nu for længst fordelt paa flere Hænder medens denne Tuskhandel i en lang Aarrække alene indehaves af Huset Leigh & Co. Enken døde børnløs (en eneste Datter døde 1813) den 19. Februar 1859, 83 Aar gammel.

Fra nu af optræder ovennævnte Engzelius i eget Navn tiligemed sin yngre Søn J. M. Engzelius under Firma M. Engzelius & Søn.

M. Engzelius døde 3. Juni 1868.

FARVER JENS EINERSEN

var etableret hersteds som saadan i Begyndelsen af dette Aarhundrede, gjorde gode Forretninger og lagde sig til en ikke ubetydelig Formue. Var i mange Aar Borgercaptein og gjenfindes

som saadan oftere i Bladene. I et Avertissement fra Stadshauptmand Vejbye i Octbr. 1814 sees Einersen at have overtaget Stads-hauptmandskab som Const., men det maa have gaaet overtsyr, da Vejbye indehaver denne Bestilling mange Aar derefter. Eiede Berg Landsgaard, egentlig Bispegaard, altsaa kun som Bygselmand.

Denne Einersen døde 1826 og Farveriet (i nuværende Farver Schølbergs Gaard paa Torvet) fortsattes en Tid lang af Enken, en dansk Dame, Christina fød Norgaard, død 1853, 73 Aar gammel. Var ikke uden Dannelsen, men det gik snart tilbage med Forretningen og dermed ogsaa med Formuen, idet Huset ganske sikkert nok levede over Evner.

Snart efter Einersens Død blev den ældste Datter derpaa gift med en Lieutenant Georg Wilhelm Rode, født 1805, død som Capitain 1851, boede hos Svigermoderen. Huset blev uforholdsmæssig kostbart som Stedet for overdreven Gjestfrihed og Enken overlod Farveriet til den ældste Søn, Andreas, født 1808. Rode forflyttede til Stenkjær og hele Familien fulgte med. I Armodens Cirkel afgik den ene efter den anden ved Døden 1840—51. Capt. Rode blev anden Gang gift med sin første afdøde Kones Søster Marie, født 1816, døde 1854.

HANS NICOLAI ELLEFSEN,

født 1/2 1800, Søn af en Overkonstabel Ellef Hansen, (død 1850 henved 90 Aar) ansattes først paa Byfoged Falsens Kontor i Aarene 1820—26 og optraadte derefter som Auktions-Inkassator og indlagde sig derved en ikke ubetydelig Formue. Gift 1833 med Lyna Augusta Ramm fra Hedemarken, købte i 1836 Landstedet Ihlsvigen efter Jfr. Meincke, hvor han i en lang Aarrække har opholdt sig, lige til og med Aar 1872. Ansattes i 1835 som Byens Kæmner med 300 Sp. Gage, men frasagde sig igjen denne Bestilling efter et Aars Forløb paa Grund af nogle med Stiftamtmand Riis indtrufne Stridigheder. Omtrent paa samme Tid ophører han ogsaa med sine Inkassationsforretninger og overdrog disse til nuværende Underfoged Klinge.

Senere blev han ansat som Sekretær i Norges Bank, samt i 1850 som Byens Forligskommissær med hvilke Poster han endnu (1880) indesidder. Er Eier af Gaarden Sommersæter paa Byens Udmærksgrund. Efterat Nedskriveren heraf succerede Ellefsen i 1836 som Byens Kæmner, men fratraadte igjen 1843, antog Ellefsen igjen Posten mod den for mig bestemte usle Løn af 200 Sp. men som snart forhøiedes til 350 Sp. Som saadan vedblev han til Udgangen af 1865, da Kæmnerstillingen blev omreguleret mod en Gage af 600 Sp. Posten blev da af Borgermester Aubert Averteret vakant, men ved Besættelsen opnaadde Ellefsen i Formandskabet ikkun 4, medens P. Ulstad fik 5 Stemmer. Straks efter forhøies Gagen til 800 Sp. 1880 til 4000 Kroner. I Aargang 1834 No. 76 og senere findes vidtløftige Opsatser imellem Riis og Ellefsen, hvor enhver vedbliver sit og hvor Ellefsen opsiger sin Bestilling som Kæmner.

I 1872 solgte Ellefsen Ihlsvigen til Trondhjems By for en Kjøbesum af 15000 Sp. efter selv, for henvend 40 Aar siden, at have givet imellem 4 a 5000 Sp., men vistnok kostet adskilligt paa Eiendommen.

Holdt sit Sølvbryllup den 7. Septbr. 1858. Den 16. Januar 1880 paa Vandring til Banken fik han Slag, blev kjørt hjem og døde Klokken 5½ om Aftenen.

NILS TRAP EILERTSEN,

blev Førstes Eftermand som Byfoged og Not. Pub. i Trondhjem, dertil udnævnt 1837. Var før Sorenskriver i Thune. Døde faa Aar efter.

JOHAN COLD FRIMANN, CANCELLIRAAD,

fød 1751, dep. fra Bergens Skole 1769, blev 1782 Doc. Med. og samme Aar Stadsfysikus i Trondhjem. Udgav et Par Skrifter i det latinske Sprog. Gift 1811 med Sorenskriver Koføeds Datter. Døde i Trondhjem 1826 efter 4 Aar forud at have taget Afsked. 1782 optaget som Medlem af Videnskabernes Selskab.

I 1785 findes en mærkelig Opsats fra ham, idet han «anbyder Medecin til Afhentning paa Apotheket mod en Farsot, Liv-

s y g e», som synes, efter flere lignende Avertissementer, at have Lighed med den i vor Tid saa frygtede Kolera eller Kolerine.

Her boede i 1799 i eller udenfor Byen ogsaa en Prokurator Frimann, forøvrigt ukjendt. Er da overordtl. Medlem af den borgerlige Klub.

GROSSERER HANS WINGAARD FINNE,

fød 17. Septbr. 1785. Var allerede i det forrige Aarhundrede en af vore første Trælasthandlere og en Mand af betydelig Formue. Var i 1794 Medlem af Byens «12 Mænd» der i dette Aar indbyder til Bidrag til Christianborgs Slots Gjenoprettelse. Gift 15. Februar 1793 med Ane Elisabeth Lund. Han døde 30. December 1830. Ved hans Døds Anmeldelse findes flere Gravvers til den Afdødes Pris, og mange Nødlidende, som have nydt Understøttelse og Hjælp, klage sin Nød over deres Velgjørers Bortgang.

Havde flere Sønner, hvoraf her nævnes:

1. Ole Lund Finne, Consul, fød 1. Juni 1796, indtraadte i Firmaet 1824, død 1858. Ugift.
2. Johan Thue Finne, fød 1797, gift 1832 med Just Meinckes Datter Lovise Catrine, fød 1812, og antagelig en Mand paa 300,000 Sp., afgik ved Døden 11. August 1865. En Datter, Elise Finne, viet til Wilhelm Schüren 21. Mai 1863.
3. Paul Nicolai Finne, fød 9. Januar 1802, gift 1843 med Just. Rolls Datter, Anna Catrine Emilie. Denne staar nu i Spidsen for Handelshuset under Firma H. W. Finne & Sønner. Har i senere Tider ladet opføre en storartet Sommervilla paa Gaarden Tungen i Strinden hvor han holdt sit Sølvbryllup 13. August 1868. Død 4. November 1878.
4. Hans Wingaard Finne, fød 1805, død 1850.
5. Elias Frederik Lund Finne, fød 1813, døde som Student.

Johan Finne har 2 Sønner:

Hans Wingaard, fød 1835, 24. April, død ugift 1874.

Just Wide Meincke, fød 1836, 3. Mai, død 26. Mai 1903, gift med Capt. Vagtmester Falsens Datter. Var forhen

Wice Consul. Deltager i det nuværende Firma. Er Repræsentant i Norges Bank. Den afdøde Hans Finne formenes at have havt en Formue af 50 a 60000 Sp., for det meste anvendt til veldædige Øiemed.

JOHANNES FINNE,

deponerede fra Trondhjems Skole 1768, blev Regiments Quartermester, gift med Abel Rebekka Bredahl (født 1768, død 1834) og kom derved i Besiddelse af Bakke Gaard, hvor han døde i 1822. Gjenfindes oftere i Bladene, saaledes i 1790, som den der i Anledning Kronprindsens Formæling paa en udmærket Maade illumerede over hele Bakke Gaard m. m. m.

OTTO THOT FRITZNER,

født 1779, var samtidig med Chr. A. Møller Overlærer ved Trondhjems Latinskole og som saadan meget anset. Var en kundskabsrig Mand, især i historiske Fag. Ansat som Lærer ved Latinskolen 1815, Overlærer 1821 med Gage 550 Sp. Medlem af V. S. og i 1817 valgt til Bibliothekar med Løn 70 Sp. Tog sin Afsked 1838 og forflyttede til Christiania 1841, hvor han døde i Novbr. 1860. Ugift.

STADSCHIRURGUS JOHAN FREDERICH FISCHER,

sees at være ansat som saadan hersteds indtil Aaret 1767, da han med «Kjæresten» og Søn afreiste til Drammen. Gift formentlig 1763, med Johanna Maria Priebst, der efter Rescr., af 1781, da han døde, maa beholde Chirurgikatet og lade samme med en «S v e n d» besørge indtil nogen af hendes Sønner dertil kunne gjøre sig bekvemme.

BYFOGED HANS SEVERIN FÜRST,

født 1782 i Arendal, ansattes her som Byfoged i 1830 og ansaaes som en ualmindelig dygtig Embedsmand. I Aaret 1836 blev han

valgt til Stortingsmand fra Trondhjem, men tilveiebragte Sygeattest der fritog ham fra dette Hverv. Men denne Attest sagdes at være affattet i saa afgjørende og betænkelig Udtryk at den Syge faldt endnu mere sammen og døde samme Aar. 1829 eller 30 optaget som Medlem af Vid. Selskab.

HOSPITALSFORSTANDER HANS CHRISTIAN FYHN.

Denne Mand gjenfindes hyppig i Bladene og levede paa Smiths Tid der udtaler sig saaledes:

«Fyhn har en Del Aar været Fuldmægtig hos General Osten, som Stiftamtmand, og har den Lod, at fast alle er vred paa ham og taler ilde om ham. Jeg har i 4 Aar jevnlig talt med ham og seet hans Adfærd og har saa liden Grund til at laste ham, at jeg meget mere stedse har fundet i ham en meget ordentlig, driftig og tjenstvillig Mand, som og hans ytre Principper er stedse gode, min Stemme har han altsaa for sig og Resultatet maa dog blive, at er han end ikke saa god, som jeg har Grund til at agte ham for, saa er han dog langt fra ikke saa slem, som andre vil gjøre ham til. At være Fuldmægtig, hvor Principalen intet kan eller vil arbeide, er altid et fristende og hadefuldt Arbeide».

Han døde 1825.

HANS PETER FYHN,

født 14. August 1797, Søn af Oberstiger Lorens Angell Fyhn ved Lykkens Kobberværk. (L. A. Fyhn, født 1751, død 1838, gift med Marie Lucie Daldorff.) Var i en lang Aarrække Lensmand til Strinde, men fratraadte omkring 1848, købte saa Gaarden Rønningen hvor Strinde Ting holdtes. Død 1873. Var første Gang gift med en Jfr. Brechan, men fik 1842 Skilmissedom ved Bytinget. Anden gang med Madam Marie Charlotte Henning. Enke efter den i 1841 afdøde Dyrlæge Henning. Hun døde 1844, 3die Gang gift med Minda Vessel. Hans Broder Mathias Frederik Fyhn, født 1785, var senest Sognepræst til Surendalen, hvor han døde 1856.

ANTON CARSTEN FYHN,

fød 1792, vil erindres her som «Bankfuldmægtig» og som den der stadig spillede Violoncel i Theatret og i musikalske Selskaber. Han var en saare godmodig Mand, der visselig ikke gjorde nogen Fortræd. Var bekendt for noget overtroisk og egen, idet han naar han spaserede paa Gaden stadig vendte sig om for at «bortspytte» onde Væsener. Giftede sig først i en høi Alder med en Jfr. Wencke Thode Fyhn, fød Borckmann. Han døde 1860. Hustruen, født 1795, død 1873.

KLOKKER I KLÆBO, LARS LARSEN FORSETH,

fød 16. Juli 1731. Af dette Navn og denne Slægt findes i Klæbo flere Generationer, dels ansatte som Klokkere, dels som Lensmænd. Den her nævnte oplevede en Alder af 81 Aar, idet han døde 10. Marts 1812. Han var meget anset og blev 2 Gange beaaudet med Hæderstegn, i 1777 og 1811. Den første som et Æresstegn til at bære paa Brystet, saavel for hans udmærkede Flid ved sin fæstede Gaards Forbedring, som og for hans opmuntrende Handlemaade, især ved at uddele Sædekorn blandt Fattige Husmænd.

Denne Lars Forseth har i Aaret 1811 udgivet i Trykken: «Afskedsord til Menigmand i Klæbo Præstegjæld, og til alle i Almindelighed, hvori han formanede Almuen til Guds frygt og Vindskibelighed, og hvoraf forøvrigt fremgaar at han er fød paa Forseth Gaard i Klæbo, hvilken nu i 167 Aar har været beboet af hans Slægtninger. Efter Sagnet, fortælles paa en eiendommelig Maade, fik Stedet sit Navn derved, at da et ungt Menneske der i 1608 formedelst en Uleilighed, hvori han var kommen, flakkede om i Skov og Mark, og da han satte et Mærke paa det Sted, hvor nu Gaarden Forseth ligger, blev han tilspurt i hvad Hensigt han havde gjort dette, og hvortil han svarede at han havde gjort dette «Forsæt» at bygge en bolig der.

Lars Forseth vedbliver:

«Min Stamfader hedte egentlig Jon, fød i Jæmtland 1604. Denne blev 100 Aar gammel og kunde arbeide til det sidste. Overlod Gaarden til sin Søn Lars Jonsen som var min Farfader, fød 1657. I hans Tid, 1700, afbrændte hele Forseth Skov af Vaadeild.

Gaarden afstod han 1728 til sin Søn Lars Larsen, som var min Fader, fød 1704. Han døde 1751. Samme Aar blev jeg beskikket til Klokker og Skoleholder. 1755 Bygslæde jeg Forseth af Hr. Kammerherre Schøller. 1774 fik jeg af Vid. Selskab 50 Rdlr. Præmie for Flid og Vindskibelighed i Jorddyrkning. 1777 Sølvmedaillen at bære. Og dette Aar 1811, den 31. Marts kom den værdige Mand, Hr. Greve Trampe, uformodentlig op til Klæbo Kirke og der høitideligen i Kirken i Menighedens Nærværelse, paa-hængte mig Uværdige det Hæderstegn Sølvkorset at bære. 1788 købte jeg Gaarden Forseth af min bevaagne og ædelmodige Landsherre General G. F. v. Krogh.

Blandt mange andre huslige Lidelser har jeg prøvet en Husfreds Hjertesorg i høieste Maade. Min kjære Hustru, Børn og alt mit Husfolk faldt i en skrækkelig Sygdom af Blodsot i Aaret 1773, jeg var selv den eneste som undgik Sygdommen. Dette Uheld endtes til største Sorg for mit Hjerte, paa en Tid blev 7 Liig udbaaret af mit Hus, hvoriblandt var min elskede Kone og fire Børn».

Denne Forseth var altsaa Klokker i 60 Aar, og testamenterer, 1805, 300 Rdlr. til Klæbo Fattigvæsen og hvortil kom 1250 Rdlr. samlet ved Subskription i Trondhjem.

J. H. Darre, Sognepræst i Klæbo fra 1797 til sin Død 1841, siger i et Brev om ham: «Gamle Forseth var en av de mærkeligste Mænd som jeg i 43 Embedsaar har kjendt. Indtil et par Uger før sin Død, vandrede han hver Søndag til Kirken, bestyrede Kirkesangen og besørgede de Forefaldne Forretninger. I Ove Mallings Skrift om «Store og gode Handlinger» er hans Navn iblandt de første nordenfjeldske Landsmænd, der offentlig blev belønnet for Jorddyrkning. Efter den Tid fik han to Gange Præmie af Vid. Selskab, engang et Sølvbæger, en anden Gang Selskabets Sølvmedaille. I Aaret 1812 blev han Dannebrogsmænd. Han har efterladt sig en Slægt, Børn og Børnebørn, der er en sand Prydelse for Almuestanden, opbyggeligt Exempel for Menigheden. Han var en æret Mand baade af Høie og Lave. I Trondhjem havde han mange Velyndere. Han gik selv ud i det velmente Ærinde at formaa sine Velyndere til at bidrage til et Fond for Fattigvæsenet i Klæbo, og indsamlede saaledes efterhaanden 1255 Sp. (foruden sine egne 300 = 1550 Sp.). Han var den ene af de

to som har baaret de af Arveprinds Frederk opsendte og af Vid. Selskab uddelte Sølvmedailler, paa hvis ene Side sees Chr. 7des Billede, paa den anden følgende Indskrift: «Minde for Vindskibelighed givet af Kongens Broder den 29 Januar».

En Søn af L. L. Forseth succerede Faderen som Klokker og var ligesom sin Sognepræst Darre, Medlem af Rigsforsamlingen paa Eidsvold 1814.

Hans Navn var Lars, Dannebrogsmænd.

Medlem af den Deputation der 17. Mai 1814 underrettede Christian Frederik om Kongevalget.

En Broder af denne, ogsaa Dannebrogsmænd, Paul Forseth, Fader til den i 1864 afdøde Lensmand Forseth, blev derimod udkaaret til Stortingsmand 1814, indvalgtes i den Komitee, 19 i Tallet, der skulde modtage nærmere Oplysninger af de svenske Kommissærier. Ligesaa Medlem af den Deputation der skulde sendes Carl Johan angaaende Kongevalget den 4. November 1814. Han døde 1817, 56 Aar.

BERGSKRIVER GREGERS FORBECK FALCK,

født 10. November 1801, ansattes paa Krigsskolen, Officer fra 1818, ansattes i Trondhjem 1821 og forblev her lige til 1833 da han tog Afsked fra Krigstjenesten uden Pension og ansattes samme Aar som Bergskriver paa Røraas, hvor han endnu lever som saadan (1873). Gift 1825 med Datter af Bankdirektør Iversen, Karen Birgitte, død 1855.

Falck var som Officer meget anseet og søgt som belæst og dannet Mand og har senere efter sin Forflyttelse stadig vedligeholdt dette gode Omdømme. Han døde paa Røraas 21. April 1876.

CARL VALLENTIN FALSEN,

en Broder af den bekendte Rigsdagsmand fra 1814, Chr. M. Falsen, vil endnu erindres med saare megen Agtelse som Byfoged i Trondhjem. Født i Oslo 27. Mai 1787., jur. Kand. 1806. — — — Blev i 1814 By- og Raadstueskriver og 1822 tillige Byfoged i Trondhjem, 1826 Sorenskriver i Eger, 1839 Amtmand i Brats-

berg Amt og endelig 1846 Stiftamtmand i Christiansand. Ridder af flere Ordener. Han var Medlem af Unionskomiteen i Stockholm 1841—44, Stortingsmand fra Trondhjem 1818, 1821 og 22, fra Buskeruds Amt i 1830, 33, 36, 37, 39 og 1842, 45 og 1848 fra Christiansand. Var oftere Stortingets Præsident. Gift 1810 med Anna Brun Kaasbøl, død 1822, 2den Gang med Lovise Kaltenborn. Tog sin Afsked i Begyndelsen af 1852, og døde samme Aar, 14. April. Var med i Oprettelsen af Trondhjems Sparebank i 1823 og Medlem af dens Direktion. Udgiven flere Skrifter. Under Christian Frederiks Ophold i Trondhjem 1814 fra 5. til 12. Februar var det Falsen som satte sig i Spidsen for at forekomme at Prindsen lod sig udraabe til Konge. Han fik saaledes en Adresse istand, forsynet med 58 Underskrifter af Byens bedste Mænd af alle Klasser. Kun Biskop Bugge, General Krogh, Grev Schmettow og Grev Trampe undslog sig paa Grund af deres Embedsstilling. Addressen der findes in extenso hos Aal (pag. 747) slutter saaledes: (de 58 Underskrifter ere os endnu velbekjendte Navne. Samtlige forlængst afgaaet ved Døden).

«Vi troe at skyldte os selv og vore Efterkommere at anmode Deres Højhed om at tillade Nationen ved deputerede af alle Stænder at sammetræde i en Kongres for at lægge Grundvolden til Rigets Constitution for Fremtiden».

Trampe forlangte og fik en Afskrift af Addressen for at forevise den for Prindsen, som altsaa kom til Kundskab om dens Indhold. Rygtet gik nemmelig at Bugge af Prindsen havde faaet det Hverv at formaa Trønderne til at udraabe Prindsen til Konge, men at baade den gamle General Krogh og Grev Trampe skal have fraraadet Forsøget, og det vel især under forhaandsværende Omstændigheder.

«Tilkommer der saaledes nogen enkelt Mand den Ære at have hindret Christian Frederik i at bestige Norges Trone ifølge Arveret, saa er det Hædersmanden Falsen, der senere saa ofte af Landsmænds Tillid kaldtes til at være Tingmand og Præsident og stedse bevarede Kjærlighed til et elsket Fædreland og Iver for Norges lovbundne constitutionelle Frihed». (Efter Faye).

Falsen fortæller, at den ellers saa venlige Prinds Christian under sit Ophold i Trondhjem viste sig paafaldende unaadig mod Addressens Forfatter.

Under Stortinget 1814, da Udsigterne var mørke, lod man sig dog ikke forknytte, da Stemningen i Landet var alt andet end Ønsket om Tilslutning til Sverige. Fra forskellige Steder gjordes Tilbud af Penger og Levnetsmidler. I Trondhjems By dannedes der efter Falsens Opfordring et frivilligt Jægerkorps, der vilde tjene paa egen Bekostning.

I Faye, 1814, dette elskelige og interessante Skrift, Christiania 1863—64, findes en af Carl Falsen skreven Afhandling om Stemningen i Trondhjem i 1814, udsat i et Brev til Faye, dateret Christiansand i Juni 1849. Denne for enhver Trønder interessante Beretning fortjente vistnok at komme her i sin Helhed, men af Mangel paa Plads henvises til Faye, Pag 230, alt skrevet og samlet under Falsens Ophold ved Sandefjord Bad 1849. Vor Falsen havde 2 Sønner, der endnu ere os i friskt Minde:

1. Sølieutenant Jens Kaasbøll Falsen,

blev gift med L. Lorck's ældste Datter, levede nogle Aar her i Trondhjem, men døde paa et Togt til Middelhavet 1874.

2. Lieutenant ved Infanteriet, Carl Falsen,

fød 1818, Officer 1837, ansat Officer i Tronhjemske Brigade, avancerede 1835 til Capitain-Vagtmester, en Post hvormed han indesad i mange Aar. Døde 3. April 1868. (Indtræder som Medlem af Harmonien 1838).

Vor Carl. V. Falsen var Stortingsmand fra Trondhjems By for 1818 og 1821 og sidste Gang under Titel af Regimentsquarttermester.

COMMANDØR CHRISTIAN LORENTSEN FERRY

var 1821 Indrulleringschef i Trondhjem, gift med Sabine Christiane Birch. Medlem af V. S. og Revisor af dette Selskabs Regnskabsvæsen. Forflyttedes 1834.

COMMANDØR PEDER GRIB

var Indrulleringschef allerede fra forrige Aarhundrede og døde

som saadan i 1828. Enken, Inger Marie, fød Tønning, døde 1834. Med hende gift 1806.

FERDINAND FRIBOE,

Lieutenant i Artilleriet og deltog som saadan i Udmarchen 1808 i Affairen ved Kongsvinger. Som Capitain ligeledes imod de svenske ved Kongsvinger i 1814 i Krebs's Brigade. Døde 1828, da med Karakter af Oberstlieutenant.

ARTILLERICAPITAIN JOHAN DITLEV FRØLICH

var ansat som sadan i Trondhjem allerede i 1821. Eiede Landstedet Dalsenget i Valene (nuværende E. Sommers, 1876), opholdt sig her til 1841 og forflyttedes derefter til Christiania som Oberstlieutenant i Artilleriet. Ligger i Aargangen Adresseavisen 1832 i svær Feide med Redaktionen af «Trønderen». (Lt. Dreier og Ola Hansen).

Døde faa Aar efter Nedflyttelsen til Christiania af Forkjølelse ved under en Ildebrand samme steds at løbe alt for tyndklædt ud.

Her nævnes forøvrigt flere af det Navn Frølich i forrige Aarhundrede, saaledes see vi i 1747 en Generallieutnant Frølich, hvis Frue døde i 1771 i sit 87de Aar, medens han selv rimeligvis er død længe før. Denne Frølich var en Slægtning af Suhm, som derved anvistes eller lededes ved Tanken om at gifte den rige Karen Angell med hvem han levde i 14 Aar i Trondhjem til 1765.

I Willes Mindetaler beskrives denne Mand saaledes: Hs. Excellence Hr. Grev Lt. de Frølich, denne Menneskeven og høitelskede Herre, hvis Navn endnu hos alle staar i et ærefuldt Minde, skal aldrig glemmes saa længe det ikke bliver Skam, at forene Menneskekjærlighed og Høihed, Fortjenester og Ære. — — Endelig nævnes en Capitain Frølich, død i Marts 1773.

KJØBMAND PAUL MEYER FRICK,

fød 1788, drev Forretninger paa Nordland med H. Strøm under det endnu os bekendte Firma Frick & Strøm. Gift 1815 med

Catrine Elisabeth Sommer, død 1864, 70 Aar gammel. Han selv døde i Octbr. 1834, 46 Aar gammel.

En kjøbmand Frick, kopuleret 1807, sees at være Eiere af Gaarden Stendal.

HANS CHRISTIAN STRØM,

ovennævntes Kontubernal, født 1787, død samme Aar som Frick, 1844, gift 1812 med Antonette Veibye.

HENRIK JØRGEN FERNMANN,

var endnu i 1813 Koffardikaptajn, gift 1812 med Karen Marie Pentz, gik 1820 over til Handelen, først paa Nordlandene, men indlagde senere Manufakturhandel i større Stil, mest fremkaldet ved hans Søn Peter Christian (født 1813), men det gik ud med begge og gjorde Opbud 1840.

Sønnen gift med Lieut. Ulfers Datter, Johanne Nicoline, forflyttede til Bergen, hvor han døde 26. December 1876 efter en Operation for Stensmerter. Førstnævntes anden Søn, Nils Pentz Fernmann, bragte det til at blive Cand. med. og ansattes snart derpaa i Aaret 1851 som Distriktslæge i Vesteraalen, hvor han efter en del Aar forulykkede paa en Søreise 1861. Var gift med Postmester Bentzens Datter, Olava Juell Bentzen, født 27. Mai 1824, død 12. October 1869 i Christiania, 7 Børn.

OVERVEIER og MAALER FIETZENTZ,

nævnes som saadan i Adresseavisens Aargang 1773, boede i nuværende Farver Schølbergs Gaard ved Torvet. Imellem denne og von der Ostens (nuværende M. Lundgreens Gaard), (Hotel Phoenix, 1919) reistes i dette Aar en storartet Æresport i Anledning Prinds Carl af Hessens Ankomst hertil med store Følge.

KJØBMAND HERMANN HØE,

født 6. Juni 1752, er saavidt vides indvandret fra Flensborg og drev betydelige Forretninger her allerede i det forrige Aarhundrede. Smith siger: «Kjøbmand Høe er en meget forstandig

Kjøbmand og mere veed jeg ikke at sige til hans Roes». Ved Nedskriverens Ankomst til Trondhjem 1822, ansaaes dette Handelshus, under Firma H. Høe & Co., som det største i Byen, boende i Elvegaden, (nu Kjøbmandsgaden No. 32, 1919) var oftere, f. Ex. 1794, Medlem af Byens «12 Mænd» der i dette Aar indtrængende indbyder til Bidrag til Gjenopbyggelse af det paa denne Tid nedbrændte Christianborg Slot. Høe døde 1. April 1837, 86 Aar gammel. Udøvede flere Veldædighedshandlinger ved Forsendelse af Gaver til forskellige Distrikter. Saaledes, faa Dage før sin Død, «anseelige Gaver» til Nødlidende i Aafjorden, hvorfor T. P. Berg rørt paa Kommunens Vegne Aflægger sin Taksigelse. I Aaret 1811 indtraadte Herman Christian Garmann som Kompagnon i Handelen. Aaret efter, 1812, gift med Høes ældste Datter, Nicoline Cathrine, (født 1791, død 1850). Og i 1824 udtræder Høe selv af Firmaet. Høe gift med Anna Dorotthea Brodkorb paa Tjøtø i Helgeland. Garmann blev senere fransk Vicekonsul, meget betroet i kommunal Retning, deltog i Stiftelsen (1823) af Trondhjems Sparebank, hvis Direktør han var i en lang Arrække. Var en saare agtværdig Mand med megen Dannelse og Kundskaber. Han forødede en Del af sin Formue ved feilslagne Bergværksspekulationer, men ansaaes dog for en formuende Mand ved sin Død, der indtraf 23. Juni 1853.

I 1839 blev Garmann valgt tilligemed Justit. Roll og Guldsmid Knud Møller som deputeret fra Trondhjems By for at complimentere Carl Johan, som dengang efter længere Tids Forløb, ankom til Christiania. Kommunen bevilgede 100 Sp. til hver i Reiseomkostninger, men Garmann hævede aldrig dette Beløb. Han boede ligeledes i Elvegaden, (nu Kjøbmandsgaden, 1919) faa Huse ovenfor Høe, men begge Gaarde nedbrændte Natten til 2. Juledag 1813, tilligemed hele Qvarteret imellem Kongens gade og Dronningens Gade, Raadstuen og et Par andre Gaarde undtagen. H. Høes anden Svigersøn var Ditlef Martens, gift med Datteren (1815) Dorotthea, død 1858, 64 Aar gammel. Han selv døde 18. September 1822 paa sin Hjemreise fra Christiania af et apoplektisk Tilfælde paa Skiftet Rogstad i Støren. Begravet i Størens Kirkegaard. Herm. Høes yngste Søn, Gerhard Frederik Høe, født 1799, indtraadte i Handelen 1824, netop som Faderen udtraadte, og er for Tiden Husets Chef. Konsul

for Sardinien og for begge Sicilier til 1861. Denne Høe var en habil, retskaffen Mand, i en yngre Alder høist anbetret i alle Retninger inden Kommunen, engang ogsaa, 1848, som Stortingsmand for Trondhjems By. Er nu en Formues Mand, ugift, har som rimeligt er, trukken sig tilbage i de senere Aar fra det offentlige Liv og finder sin bedste Adspredelse i at forblive i Ro i sit Hjem, hvor han imidlertid, skjønt skjult, udøver sine Veldædighedshandlinger. Er Medlem af Vid. Sel. 1821 Medlem af Harmonien.

Der nævnes i 1770 en Christen Høe, død i Sept. 1777 tilligemed Konen samme Aar. Ligesaa en Erentz Friedlich Høe, der dep. fra Trondhjems Skole 1782 og døde som Sognepræst til Kjelvik 1792. Vi har endnu tilbage at nævne Arild Huitfeldt, Kjøbmand og Konsul, Garmanns Arving som gift med hans eneste Datter, Maria Dorothea, født 1815, bebor nu egen Gaard i Elvegaden, (Kjøbmandsgaden, 1919) forhen tilhørende General Sejersted, efter ham General Hegermann. Konen døde i Januar 1877. Huitfeldt selv født 1813, døde 7. Juni 1877.

Gerh. Fr. Høe døde 27. November 1877 og dermed udgaar Firmaet Høe & Co. der har virket saa meget her, omkring et helt Aarhundrede.

DAVID ANDREAS GRAM,

født 1756. Var i 1781 Proviantskriver ved Guldstads Kobberværk og samme Aar gift med Jfr. Elen Schavland, død 1844, 85½ Aar gammel. Denne Gram blev senere Proprietair, idet han eiede et større Gods i Stod hvor han lige til sin Død, der indtraf 1832, beboede den skønne Gaard Vibe. Opholdt sig oftere og i længere Tid hos Sønnen J. S. Gram i Trondhjem.

Denne Gram havde flere Døttre, Susanna Magdalena, gift med Capt. i Art. Bodom, de øvrige ugifte. Den sidste, Abalone, opholdt sig i Tyveaarene i længere Tid hos Broderen, Jac. Schav. Gram, men boede senere paa Vibe i Stod der med Bruget Medjo var 2 store Brug. Her døde hun i 1876, 84 Aar gammel, født 1792.

JACOB SCHAVLAND GRAM,

forannævntes Søn, er født 1783, var først bestemt til Studeringer, men gik over til Handelen og fik sin Skoleuddannelse i Greenrow i Skotland. Hans Forretninger bestod væsentlig i Trælasthandel og Skibsrederi, eiede en Del Jorde-gods i Stod og i Størdalen, paa sidste Sted i Forening med Jenssen & Co. Han boede først i Strandgaden, i nuværende Schürens Gaard, (nu Olaf Trygves-søns Gade 35, 1919), senere fra 1827 i nuværende Einar Grams Gaard i Elvegaden (Søgaden), (nu Kjøbmandsgaden 34, 1919). Denne Mand, senere engelsk Konsul, indesad med megen Dannelses og Kundskaber foruden ualmindelige Evner, var høist anset og saaledes anbetret mangfoldige Kommunehverv, Stortingsmand for 1830, 36, 37, 39. Gift første Gang i 1813 med Ingeborg Henrikka Fogseth (død 1825), anden Gang 1828 med Fr. Bings Datter Inger Marie (død 1852). Gram selv døde 19. Januar 1843.

Ved denne Leilighed vil jeg nævne Grams mangeaarige Handelsfuldmægtig Olaus Tiller, der konditionerede her i en længere Aarrække, havde ogsaa faaet sin Skoleuddannelse i Irland, hvor han opholdt sig i 5 Aar og gjorde flere Søreiser derhen i Trælastforretninger, sidste Gang i April 1823, men døde, væsentligst af Brystsvaghed, ombord paa et engelsk Fartøj og blev begravet paa Hebriderne i en lille By, Little Lochshell. Han havde 2 Søstre, Pauline Christine, født 1799, gift med Sørenskriver Mons Lie, død 11. Marts 1877.

J. S. Gram havde med første Ægteskab to Sønner, David Andreas Gram, født 20. September 1812, boede paa By Gaard i Stod, gift med Louise Aug. Bing, døde 1858.

EINAR GRAM,

J. S. Grams anden Søn, født 28. September 1818, fik ogsaa sin Skoleuddannelse i England eller vel rettere Irland, indtog 1843 Faderens Forretninger med samt hans Gaard i Elvegaden, men boer nu i egen opført Gaard mot Elven i Ihlen, Nidareid. Har oftere været Stortingsmand og fra 1861 Bankdirektør. Gift 5. November 1843 med H. T. Knudtzons Datter Dorthea, født 5. November 1823. Med første Ægteskab har J. S. Gram 3 Døtre:

Elen, født 18. Juli 1814, gift med N. R. Parelius, født 16de Oktober 1813 i Kristiansund.